

TARİH ÖĞRETMENİ ADAYLARININ KOPYA ÇEKME EĞİLİMLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Dr. Seval Eminoğlu KÜÇÜKTEPE¹, Dr. Coşkun KÜÇÜKTEPE²

ÖZET

Bu çalışma tarih öğretmeni adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya tarih öğretmenliği bölümünden 97 öğrenci katılmıştır. Bu çalışmada Eminoğlu (2008) tarafından geliştirilen ve geçerlik güvenirlik çalışmaları yapılan "Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin anne ve baba eğitim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Öğrencilerin cinsiyetlerine, sınıf düzeylerine ve algılanan başarı düzeylerine göre anlamlı bir farklılık saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tarih Öğretmeni Adayı, Akademik Sahtekarlık, Kopya, İntihal

ABSTRACT

Evaluation of tendency towards academic dishonesty levels of history teacher candidates. This aim of this study is to investigate tendency towards academic dishonesty levels of history teacher candidates. The sample consisted of 97 undergraduate students attending to history teacher department. In this study, "Tendency towards Academic Dishonesty Scale" developed and tested for validity and reliability by Eminoğlu (2008) was used. Results indicated that no significant differences were found in tendency towards academic dishonesty levels of teacher candidates in terms of mother and father education level. On the other hand, significant differences were found in tendency towards academic dishonesty levels of teacher candidates in terms of gender, class level, and perceived academic dishonesty.

Key Words: History Teacher Candidates, Academic Dishonesty, Cheating, Plagiarism

Kibler, Nuss, Paterson ve Pavela (1988)'ya göre akademik sahtekarlık, öğrenciler tarafından akademik bir alıştırmada izinsiz olarak alınan ya da yapılan yardım veya öğrencilerin kendilerine ait olmayan bir çalışmayı ödünç

¹ Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü; sevalek@marmara.edu.tr

² Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü; ckucuktepe@marmara.edu.tr

almalarını da içeren kopya çekme ve intihal gibi davranışlardan oluşur. (Aktaran: Aluede, Omoregie ve Osa-Edoh, 2006).

Akademik sahtekârlığa ilişkin yapılan tanımlarda verilen kavramlardan biri intihaldir.

İntihal Büyük Türkçe Sözlükte (2012) “bir eseri kısmen veya tamamen kendine mal etme, söz ve yazı hırsızlığı, edebi hırsızlık” olarak tanımlanmaktadır (<http://tdkterim.gov.tr/bts/>).

Pavela (1978) ise intihali “kişinin başka birisine ait fikir, kelime ya da ifadeleri kaynak belirtmeden kendine aitmiş gibi yeniden üretmesi ya da uyarlaması” biçiminde tanımlamıştır (Aktaran: Aluede, Omoregie ve Osa-Edoh, 2006).

Isserman (2003)’a göre intihal “bir tür sahtekârlık, fikir hırsızlığı ve fikirsel değerleri çigneme olarak” tanımlanmıştır.

Park (2003)’a göre ise intihal “edebi hırsızlık ve kaynağını belirtmeden birinin fikirlerini ya da yazdıklarını kullanmaktır” (Aktaran Iyer ve Eastman, 2006).

Akademik sahtekârlığa ilişkin yapılan tanımlarda adı geçen kavramlardan bir diğeri ise kopyadır.

Kopya, TDK Büyük Türkçe Sözlükte (2012) “Bir sanat eserinin veya yazılı bir metnin taklidi, asıl karşıtı, suret çıkarma işi, bir sınavda soruları cevaplamak için başka birinden veya yerden gizlice yararlanma, yazılı sınavda gizlice bakmak için hazırlanmış kâğıt, taklit edilmiş olan” biçiminde tanımlanmaktadır (<http://tdkterim.gov.tr/bts/>).

Kopya çekmek, akademik sahtekârlığın bir çeşidi olmasına rağmen kopya çekmek ve akademik sahtekârlık kavramları üniversite ve diğeri eğitim kurumları tarafından çoğu zaman aynı anlamda kullanıldığından, öğrenciler iki kavram arasındaki farkı da birbirinden ayıramamaktadırlar. Bu nedenle, üniversite ve diğeri eğitim kurumları, öğrencilere yönelik, kopya çekmek ve akademik sahtekârlık terimlerini açık ve net bir şekilde tanımlamaları gerekmektedir (Carpenter ve diğ. 2006:181).

Koç Üniversitesi hazırladığı “öğrenci davranış kuralları” metninde (<http://www.ku.edu.tr>), diğeri davranışlarla birlikte akademik sahtekârlık davranışlarına da yer verilmiş ve ne gibi davranışların akademik sahtekârlık kapsamında ele alınacağı sıralanmıştır. Bunlar;

1. Kopya çekmek,
2. Yağmalayıp izinsiz bilgi yayınlamak,
3. Bir çalışmayı birden fazla kere sunmak,
4. Danışıklı hile yapmak,
5. Hileli yardım almak ve başkasının kimliğine bürünmek,
6. Sahte üretim yapmak ve
7. Akademik sahtekârlığa yardımcı olmak akademik sahtekârlık kapsamında ele alınacak davranışlardır(<http://www.vpaa.ku.edu.tr/tr/academic/student-code-of-conduct>).

Akademik sahtekârlık ile ilgili yapılan araştırma sonuçları incelendiğinde Akademik Sahtekârlık, Kopya Çekme ve İntihal başlıklarının ayrı kategorilerde araştırıldıkları görülmektedir. Konuyla ilgili yapılan literatür taramasında aşağıdaki araştırma sonuçlarına ulaşılmıştır.

Kopya ile ilgili literatürde kopya, ödevlerde kopya çekme ve sınavlarda kopya çekme olmak üzere iki başlık etrafında ele alınmaktadır.

1. Ödevlerde kopya çekme: Kopyanın bu türü daha çok ölçüde intihal ile ilgilidir. Yazarından izin alınmadan referans kaynaklarından alıntı yapmayı, kaynaklardan metnin bir bölümünü almayı veya başka öğrencilerin çalışmalarını izni olmadan kopya etmeyi kapsar (Godfrey ve diğ., 1993'den aktaran Eminoğlu, 2008).

2. Sınavda kopya çekme: Kopyanın bu türü ise, kopya kağıtları hazırlayarak, ileri teknoloji aletlerini, el ve ayak hareketleri kullanarak kopya çekme gibi pek çok etkinliği içerir (Croucher, 1994'den aktaran Marsden ve diğ., 2005).

Bushweller (1999)'in belirttiğine göre öğrenciler 7. sınıfta kopya çekmede uzmanlaşmakta, üniversiteye geldiklerinde ise yeteneklerini çok geliştirmekte ve ancak çok dikkatli öğretmenler öğrencilerin akademik sahtekârlıklarını fark edebilmektedirler.

Grimes (2004)'e göre Amerika'daki öğrencilerin % 85'inden fazlasının üniversitede kopya çekmenin ahlaken yanlış olduğuna inanmasına karşın, % 49'unun yine de kopya çekmenin kabul edilebilir olduğunu düşünmektedirler (Aktaran Brimble ve Stevenson-Clarke 2005).

Kopya herkese zarar veren ve ahlaki olmayan bir davranış (Banis, 1999'dan aktaran Moeck, 2002: 482) olmasına karşın istatistiki verilere göre üniversite öğrencilerinin % 90'ına yakınının üniversite yaşamları boyunca en azından bazı durumlarda kopya çektikleri saptanmıştır (Fisch, 1996'dan aktaran Moeck, 2002: 482).

Akademik sahtekârlık ile ilgili araştırmalar incelendiğinde akademik sahtekârlığın yeni bir olay olmadığı, önemli bir problem olduğu ve özellikle son yıllarda üniversitelerde giderek arttığı görülmektedir (Whitley, 1998'den aktaran Eminoğlu, 2008).

Kopya çekme, intihal yapma gibi davranışları da içine alan akademik sahtekârlık, eğitim-öğretim sürecinin her basamağında olduğu gibi üniversitelerde de görülmektedir. Sık yaşanan ve günden güne artış gösteren bu davranış öğrenciler tarafından normal bir davranış olarak kabul edilmektedir. Eğitim öğretim süreci içinde bu türden davranışları önlemenin ilk adımı, belirtilen davranışları gösterme eğilimine sahip olan öğrencileri belirlemektir (Eminoğlu, 2008).

Öğrencilerin giderek artan akademik sahtekarlık eğilimlerinin öğrenim gördükleri sınıf düzeylerine, cinsiyetlerine, anne ve babalarının eğitim düzeylerine ve öğrencilerin kendilerini algıladıkları başarı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının araştırılması gereken önemli bir problem olduğu düşünülmektedir.

Bu araştırma ile tarih öğretmeni adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeyleri ile araştırmada belirlenen değişkenler arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını ortaya çıkarmak amaçlanmaktadır. Bu amaçla şu sorulara yanıt aranmıştır.

- Öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde cinsiyete göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
- Öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
- Öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde anne eğitim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
- Öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde baba eğitim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
- Öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde algılanan başarı düzeyine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?

Yöntem

Bu araştırma, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Tarih Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda öğrenim gören birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci sınıf öğretmen adaylarının cinsiyet, sınıf düzeyi, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi ve algılanan başarı düzeyi ile akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde arasında anlamlı bir farklılığın olup olmadığını tespit etmeye yöneliktir. Bu amaç doğrultusunda araştırmada tarama modeli kullanılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmaya Tarih Öğretmenliği Anabilim Dalı birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci sınıflardan gönüllü olan 49 kız, 48 erkek olmak üzere toplam 97 öğretmen adayı katılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada Eminoğlu (2008) tarafından geliştirilen ve geçerlik güvenilirlik çalışmaları yapılan "Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği" kullanılmıştır. "Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği" beşli likert tipinde hazırlanmıştır. Geliştirilen ölçek 22 maddeden oluşmaktadır. Değerlendirmede yer alan cümleler Kesinlikle Katılıyorum 5, Katılıyorum 4, Kararsızım 3, Katılmıyorum 2, Kesinlikle katılmıyorum 1 puan alacak şekilde puanlanmıştır. Bu ölçekten alınabilecek en yüksek puan 110, en düşük puan ise 22'dir. Ölçeğin birinci faktörü "kopya çekme eğilimi", ikinci faktörü "ödev, proje gibi çalışmalarda

sahtekârlık eğilimi – genel”, üçüncü faktörü “araştırma yapma ve raporlaştırma sürecinde sahtekârlık eğilimi” ve dördüncü faktörü “atıflara yönelik sahtekârlık eğilimi” biçiminde isimlendirilmiştir (Eminoğlu,2008).

Verilerin Çözümlemesi

Kadın ve erkek öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeylerindeki farklılıkları ortaya koymak için bağımsız örneklem t testi; sınıf düzeyi, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi ve algılanan başarı düzeyi değişkenlerindeki farklılıkları ortaya koymak için bağımsız örneklem için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Bulgular

Tablo 1. Akademik Sahtekarlık Eğilim Düzeylerinin Cinsiyete Göre Betimleyici İstatistik ve t-testi Sonuçları

Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği	Cinsiyet	N	Ortalama	ss	t	sd	P
	Kız	49	3,1212	0,1854			
	Erkek	48	3,2116	0,2146	2,216	95	0,029*

* $p < 0,05$

Tablo 1 incelendiğinde cinsiyete göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde 0,05 düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Farkın kaynağını saptamak için kız ve erkek öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeyleri puanları ortalamasına bakılınca erkek öğretmen adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeyleri kız öğretmen adaylarına göre daha yüksektir.

Tablo 2. Akademik Sahtekarlık Eğilim Düzeylerinin Sınıf Düzeylerine Göre Tek Yönlü ANOVA Sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	P
Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği	Gruplar arası	0,450	4	0,112		
	Gruplar içi	3,563	92	0,039	2,904	0,026*
	Toplam	4,012	96			

* $p < 0,05$

Tablo 2 incelendiğinde öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde 0,05 düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. $[(F(4,92)=0,112, p < 0,05)]$. Anlamlı farklılığın saptanması için yapılan Scheffe testi sonuçları tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Akademik Sahtekarlık Eğilim Düzeylerinin Öğretmen Adaylarının Sınıf Düzeylerine Göre Scheffe Testi Sonuçları

	(I) Sınıf	(J) Sınıf	Ortalama Farkı (I-J)	Standart Hata	p	
Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği	1.Sınıf	2.Sınıf	0,1587817	0,0594503	0,139	
		3.Sınıf	-0,0403525	0,0678970	0,986	
		4.Sınıf	0,0759660	0,0553774	0,757	
		5.Sınıf	-0,0123222	0,0616705	1,000	
	2.Sınıf	1.Sınıf	-0,1587817	0,0594503	0,139	
		3.Sınıf	-0,1991342	0,0733372	0,127	
		4.Sınıf	-0,0828157	0,0619273	0,774	
	3.Sınıf	5.Sınıf	-0,1711039	0,0676135	0,181	
		1.Sınıf	0,0403525	0,0678970	0,986	
		2.Sınıf	0,1991342	0,0733372	0,127	
	4.Sınıf	3.Sınıf	0,1163185	0,0700761	0,602	
		5.Sınıf	0,0280303	0,0751482	0,998	
		1.Sınıf	-0,0759660	0,0553774	0,757	
		2.Sınıf	0,0828157	0,0619273	0,774	
	5.Sınıf	3.Sınıf	-0,1163185	0,0700761	0,602	
		5.Sınıf	-0,0882882	0,0640617	0,754	
		1.Sınıf	0,0123222	0,0616705	1,000	
		2.Sınıf	0,1711039	0,0676135	0,181	
			3.Sınıf	-0,0280303	0,0751482	0,998
			4.Sınıf	0,0882882	0,0640617	0,754

Tablo 3 incelendiğinde öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmuş ancak saptanan farkın kaynağının belirlenmesi için yapılan Scheffe testi sonuçlarında ise anlamlı bir fark saptanamamıştır.

Tablo 4. Akademik Sahtekarlık Eğilim Düzeylerinin Öğretmen Adaylarının Anne Eğitim Düzeylerine Göre Tek Yönlü ANOVA Sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	P
Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği	Gruplar arası	0,156	5	0,031	0,736	0,598
	Gruplar içi	3,856	91	0,042		
	Toplam	4,012	96			

Tablo 4 incelendiğinde öğretmen adaylarının annelerinin eğitim düzeylerine göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde 0,05 düzeyinde [(F(5,91)=0,031, p<0,05] anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Tablo 5. Akademik Sahtekarlık Eğilim Düzeylerinin Öğretmen Adaylarının Baba Eğitim Düzeylerine Göre Tek Yönlü ANOVA Sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	P
Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği	Gruplar arası	0,159	5	0,032	0,752	0,587
	Gruplar içi	3,853	91	0,042		
	Toplam	4,012	96			

Tablo 5 incelendiğinde öğretmen adaylarının babalarının eğitim düzeylerine göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde 0,05 düzeyinde [(F(5,91)=0,032, p<0,05] anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Tablo 6. Akademik Sahtekarlık Eğilim Düzeylerinin Öğretmen Adaylarının Algılanan Başarı Düzeylerine Göre Tek Yönlü ANOVA Sonuçları

	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	P
Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği	Gruplar arası	0,523	3	0,174	4,642	0,005*
	Gruplar içi	3,490	93	0,038		
	Toplam	4,012	96			

* p<0,05

Tablo 6 incelendiğinde öğretmen adaylarının algılanan başarı düzeylerine göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde 0,05 düzeyinde [(F(3,299)=0,231, p<0,05] anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Anlamlı farklılığın saptanması için yapılan Scheffe testi sonuçları tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 7. Akademik Sahtekarlık Eğilim Düzeylerinin Öğretmen Adaylarının Algılanan Başarı Düzeylerine Göre Scheffe Testi Sonuçları

	(I) Algılanan Başarı Durumu	(J) Algılanan Başarı Durumu	Ortalama Farkı (I-J)	Standart Hata	P
Akademik Sahtekarlık Eğilimi Ölçeği	Başarısız	Orta	0,1533613	0,1005833	0,511
		Düzye	0,1332339	0,1019578	0,637
		Başarılı	-0,1637662	0,1299468	0,663

Orta Düzeyde Başarılı	Başarısız	-0,1533613	0,1005833	0,511
	Başarılı	-0,0201275	0,0418326	0,972
	Çok Başarılı	-	0,0907786	0,009
Başarılı	Başarısız	0,3171276*	0,1019578	0,637
	Orta Düzeyde Başarılı	-0,1332339	0,0418326	0,972
	Çok Başarılı	0,0201275	0,0922993	0,020
Çok Başarılı	Başarısız	-	0,1299468	0,663
	Orta Düzeyde Başarılı	0,2970001*	0,0907786	0,009
	Başarılı	0,1637662	0,0922993	0,020

Tablo 7 incelendiğinde kendini çok başarılı algılayan öğretmen adaylarının kendini orta düzeyde başarılı ve başarılı algılayan öğretmen adaylarının göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Tartışma

Bu bölümde, araştırmanın problem ifadesine ve alt problemlerine ilişkin istatistiksel veri çözümleme yöntemleri ile elde edilen bulgular ve yorumlardan yola çıkılarak varılan sonuçlara yer verilmiştir.

Yapılan araştırmada, tarih öğretmeni adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeyleri ile araştırmada belirlenen cinsiyet, sınıf düzeyi, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi, algılanan başarı düzeyi değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını incelenmiştir.

Yapılan t-Testi sonucunda öğretmen erkek adaylarının kızlara göre daha yüksek oranda akademik sahtekarlık eğilimine sahip oldukları saptanmıştır. Bu bulgu McCabe ve Bowers (1996) 'un yaptığı araştırma sonuçları ile de benzerlik göstermektedir (aktaran Marsden ve diğ., 2005).

Yapılan tek yönlü varyans analizi sonucunda bulunan diğer bir bulgu ise öğretmen adaylarının algılanan başarı düzeylerine göre kendini çok başarılı algılayan öğretmen adaylarının kendini orta düzeyde başarılı ve başarılı algılayan öğretmen adaylarına göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Araştırmanın diğer bir alt problemi için yapılan tek yönlü varyans analizi sonucu incelendiğinde, öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre akademik sahtekarlık eğilim düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Ancak Scheffe testi sonucunda farkın kaynağı saptanamamıştır.

Araştırmada tarih öğretmeni adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeyleri ile annelerinin eğitim düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği alt probleminin incelenmesinde kullanılan tek yönlü anova sonuçlarına göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bu sonuç, Eminoğlu Küçüktepe (2011)'nin yaptığı araştırma sonuçları ile zıtlık göstermektedir. Eminoğlu Küçüktepe(2011) Rehberlik ve Psikolojik Danışma Anabilim Dalı öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmada, öğrencilerin annelerinin eğitim düzeyi arttıkça, akademik sahtekarlık eğiliminin de arttığını saptamıştır.

Araştırmanın tarih öğretmeni adaylarının akademik sahtekarlık eğilim düzeyleri ile babalarının eğitim düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği alt probleminin incelenmesinde kullanılan tek yönlü anova sonuçlarına göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bu sonuç Eminoğlu Küçüktepe (2011)'nin yaptığı araştırma sonuçları ile benzerlik göstermektedir. Eminoğlu Küçüktepe(2011)'nin Rehberlik ve Psikolojik Danışma Anabilim Dalı öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmada, öğrencilerin babalarının eğitim düzeyi ile akademik sahtekarlık eğilimleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır.

Kaynaklar

- Aluede, O. , Omoregie, E. O. & Osa-Edoh ,G. I. (2006). Academic dishonesty as a contemporary problem in higher education: how academic advisers can help. ERIC No: EJ765511.
- Brimble, M & Stevenson-Clarke P. (2005). Perceptions of the prevalence and seriousness of academic dishonesty in Australian Universities. The Australian Educational Researcher, 32(3), 19-44.
- Bushweller, K. (1999). Generation of cheaters. The American School Board Journal, 186, 24-32
- Carpenter, D. D. ve diğerleri. (2006). Engineering students' perceptions of and attitudes towards cheating. Journal of Engineering Education, 181-194.
- Eminoğlu, E. (2008). Üniversite öğrencilerinin akademik sahtekarlık eğilimlerinin ölçülmesine yönelik bir ölçek geliştirme çalışması. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Eminoğlu-Küçüktepe, S.(2011). Evaluation of tendency towards academic dishonesty levels of psychological counseling and guidance undergraduate students. Procedia Social and Behavioral Sciences, 15, 2722-2727. Bir ölçek geliştirme çalışması. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.

- Isserman, M. Plagiarism: A lie of the Mind. Chronicle of Higher Education, May 2, 2003, 49 (34), B 12.
- Iyer, R. & Eastman J. K. (2006). Academic dishonesty: are business students different from other college students?, ERIC No:EJ773180.
- Marsden, H. , Carroll M. & Neill, J.T. Who cheats at university? (2005) A self-report study of dishonest academic behaviours in a sample of Australian University students. Australian Journal of Psychology, 57 (1), 1-10.
- Moeck, P. G. (2002). Academic dishonesty: cheating among community college students. Community College Journal of Research and Practice, 26, 479-491.
- <http://tdkterim.gov.tr/bts/>'den 14 Mayıs 2012'de alınmıştır.
- <http://www.vpaa.ku.edu.tr/tr/academic/student-code-of-conduct/>den 10 Mayıs 2012'de alınmıştır.